PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ !

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXXVII — Nr. 9798 | 4 PAGINI — 30 BANI | Vineri 5 iunie 1981

UNIVERSIADA '81 București

Săritura în lungime și vedetele sale

„CONTAȚI PE NOI LA J.M.U.... !"

...declară Vali Ionescu, stimulată de recordul Anișoarei Cușmir

Am lăsat să treacă cîteva zile de la recordul **Anișoarei Cușmir** la săritura în lungime pentru a sta de vorbă cu... **Vali Ionescu.** Vali a fost vedeta sezonului de sală, în care a dus recordul național la 6,75 m, la un centimetru de recordul mondial indoor. Toți cei care au văzut-o sărind în ianuarie și februarie au fost de acord că recordul în aer liber al **Vioricăi Viscopoleanu** nu va supraviețui sezonului 1981.

Într-adevăr, recordul a căzut la primul concurs, dar noua recordmană este Anișoara Cușmir. Rolurile s-au schimbat brusc, Cușmir trecînd, firesc, în centrul atenției cu acest spectaculos 6,91 m, al 9-lea în lista **all-time** a probei, în timp ce Vali a devenit outsideră.

O nouă rivalitate s-a născut în atletismul nostru. De fapt, ea era previzibilă la sfîrșitul lui 1980, cînd Vali a încheiat sezonul cu 6,54 m, iar Anișoara cu 6,53 m...

Dialogul care urmează a fost purtat marți după-amiază pe Stadionul Republicii, la cîțiva pași de groapa în care fusese măsurată cea mai lungă săritură feminină reușită vreodată pe un stadion românesc.

— Cum ai primit acest 6,91 m, Vali ?

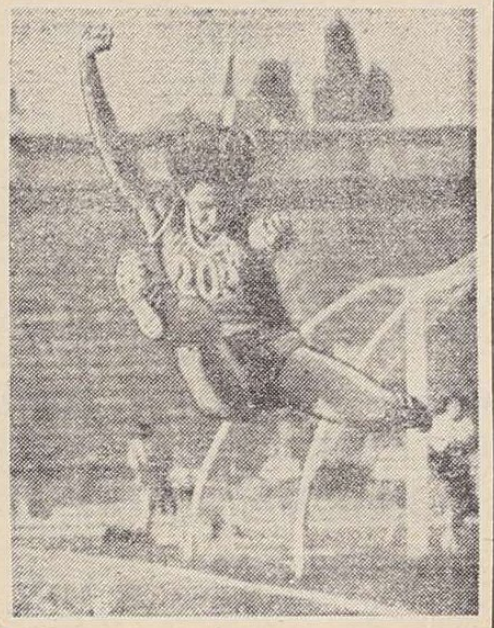

„Recordul Anișoarei Cușmir m-a stimulat... Acum sînt din nou gata să lupt"...

Foto : Ion MIHĂICĂ

— Mă așteptam la ceva, **știam că Cușmir poate sări bine, dar nu chiar atît de mult la debutul sezonului.**

— Ce-ai simțit văzînd cifra? Ce simți acum ?

— Am traversat trei etape. În timpul concursului am fost surprinsă, dar nu descumpănită. Știam că pot sări și eu bine. Am depășit însă cinci sărituri, între care una de 6,80 m. N-am avut un șoc care să mă tragă înapoi, să spunem la 6,20—6,30 m. După concurs și în zilele imediat următoare am avut, recunosc, momente de îndoială. Mi-am revenit însă repede, m-am ambiționat. Acum sînt gata să lupt. Am crescut mult la antrenamentele din ultimele 7—8 zile în ce privește viteza și forța. Psihic sînt oarecum agitată, dar în sens pozitiv, mobilizator. Aveam senzația, înaintea concursului de primăvară, că am un avans, că pot lucra liniștită, lejer, așteptînd Universiada. Recordul Anișoarei m-a trezit. Trebuie să forțez. Acum trebuie să trag eu pentru a o ajunge. Oricum, din această concurență stimulatoare avem amîndouă de cîștigat...

— ...Și, desigur, atletismul românesc ! Ne-a plăcut că ai felicitat-o pe noua recordmană...

— Am felicitat-o după săritura-record, am sărutat-o pe podiumul de premiere, iar la vestiar, la controlul anti-doping, i-am spus : „Ești fantastică !" **Dacă n-ai tărie să suporți înfrîngerea și momentul de glorie al adversarului, nu poți spera să cîștigi tu într-o zi !**

— Ce va urma ?

— În ceea ce mă privește, obiectivele rămîn cele anunțate după sezonul de sală : ca per-

Vladimir MORARU

(Continuare în pag. a 4-a)

„Topul Sportul" la Sighetu Marmației

DACIADA

FETELE MARAMUREȘULUI — ÎN FRUNTE LA „ECHIPE" !

De la Baia Mare la Sighetu Marmației drumul trece prin fața porților acelea de neasemuit, unică, fiecare, în felul ei, din **Hărnicești** — ce nume frumos și nimerit ! —, **Vadu Izei, Mara, Șugătag...** E o zi superbă în acest sfîrșit de mai, de primăvară, e atît de cald de nu-i vine să creadă lui **Ioan Moldovan**, maramureșean get-beget, cum se prezintă mîndru, singur, om cu peste 30 de ani în spate, ca activist în mișcarea sportivă, prim-vicepreședinte al C.M.E.F.S. : **„De obicei, luna mai e ploioasă aici la noi, la Sighet".** Mergem spre dealul Solovan, la stadion, unde găsim muncitori pe schele, la tribune, și un gazon pe care-l invidiază doi dintre oamenii rugbyului maramureșean, antrenorul **Mitică Antonescu** și jucătorul **Rada Trnyanesev**, veniți din Baia Mare să vadă și ei o acțiune a „Topului Sportul", scopul de fapt al prezenței noastre aici.

A fost aleasă să reprezinte Maramureșul, o clasă de matematică-fizică de la Liceul „Dragoș Vodă", unitate școlară mare, cu circa 1200 de elevi și o vechime de 60 de ani. Profesorul **Felician Ilnițchi**, responsabilul catedrei de educație fizică, ne spune din capul locului : **„Ne-am gîndit la această clasă pentru că elevii ei sînt buni la învățătură, convinși de adevărul că la minte sănătoasă se cuvine un corp sănătos. Nu am făcut nici un fel de pregătiri speciale, nu ne-am propus să batem recorduri. Mai importantă decît orice performanță e ideea de mișcare în sine. De aceea ne și place inițiativa ziarului"...**

Elevii au venit la stadion de la o activitate de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei. Au zăbovit cîteva momente să-și adune forțele, privind cu necaz către soarele arzător de la amiază („De-ar fi atît de cald, mai că aș cuteza să privesc dincolo de... 5 metri", exclamă **Liviu Anca**, bun la matematică, bun la fotbal). Începem, arbitrii sînt — pe lîngă prim-vicepreședintele C.M.E.F.S. — **Ludovic Navodarszki**, director, și **Maria Mistra**, director-adjunct la C.S.Ș. Sighetu Marmației. Prima serie de sărituri a băieților se încheie cu rezultate modeste : **„Fiecare poate mai mult, o să vedeți !"**, nu se descurajează prof. Ilnițchi. Și, într-adevăr, clasamentul îl facem aproape numai cu săriturile din încercarea a doua : 1. **Raul Mergheș** 4,96 m, 2. Liviu Anca 4,93 m, 3. Iosif Wiland 4,87 m, 4. Ioan Sacaliș 4,86 m, 5. Adrian Danciu 4,76 m, 6. Sergiu Șmuleac 4,68 m, 7. Adrian Szabo 4,55 m, 8. Claudiu Nistor 4,43 m, 9.

Geo RAEȚCHI

(Continuare în pag. 2-3)

Începînd de azi, la Brașov

LUPTĂTORI DIN 8 ȚĂRI LA TURNEUL INTERNAȚIONAL AL ROMÂNIEI

A sosit ora startului celei de-a XIX-a ediții a **Turneului internațional de lupte greco-romane și libere al României.** Azi, în Sala sporturilor din Brașov se reunesc reprezentanții celor opt țări participante la turneul organizat de federația noastră de specialitate : **Bulgaria, Cuba, R. F. Germania, Polonia, S.U.A., Ungaria, U.R.S.S. și România.**

După cum am mai anunțat, tehnicienii noștri vor introduce în concurs pe cei mai mulți dintre luptătorii de frunte din țara noastră, atît la stilul greco-romane, cît și la libere, turneul de la Brașov reprezentînd **principalul criteriu de selecție în vederea alcătuirii formațiilor noastre care vor participa la Universiada de la București.**

Printre primii oaspeți ai turneului de la Brașov s-au aflat luptătorii americani, prezenți pentru prima oară la un concurs în țara noastră. Delegația S.U.A. cuprinde 17 sportivi. La cele mai multe categorii antrenorii americani vor introduce în competiție cîte doi concurenți. Referindu-ne la valoarea lor, trebuie să spunem că luptătorii din S.U.A. au participat zilele trecute la un turneu în Italia, unde au cîștigat concursul la șapte (!) categorii, situîndu-se pe locul I în clasamentul pe echipe. Deci, este cert că reprezentanții țării noastre la stilul libere vor avea de înfruntat adversari dificili.

După meciul victorios cu Norvegia, din preliminariile C.M. de fotbal

CÎT DE GREU ESTE URCUȘUL!

Cu cîteva zile înaintea partidei cu echipa **Norvegiei, Beldeanu** ne spunea : **„Nu-mi este frică decît de propriile noastre ratări..."** Iar după încheierea meciului, **Crișan** opina : **„Am jucat bine la Budapesta, cu Ungaria, și am pierdut, iar acum, cu Norvegia, am jucat... cum am jucat, dar am cîștigat 2 puncte mari".**

Și aceste declarații, corelate, sintetizează istoria acestei partide din care, oficial, va rămîne înscris rezultatul de 1—0 în favoarea echipei României, care, implicit, o menține cu ȘANSE REALE ÎN CURSA PENTRU CALIFICAREA LA EL MUNDIAL '82. Dar „istoria" acestui meci cu reprezentativa Norvegiei nu mai interesează pe nimeni ca filă desprinsă din calendar (chiar dacă în mod fericit, ea s-a înscris cu roșu în palmares), ci numai ca **prilej de învățăminte pentru viitorul apropiat, știut fiind faptul că partida de miercuri a fost prima dintr-o suită de trei, pe teren propriu, în care TRICOLORII AU OBLIGAȚIA SĂ-ȘI VALORIFICE INTEGRAL AVANTAJUL TERENULUI.**

Ca de atîtea alte ori în fazele de atac ale echipei noastre, Cămătaru, izolat între fundașii norvegieni Kordahl *și* Aas, *care-l protejau pe portarul* Amundsen.

Foto : Ion MIHĂICĂ

Ei bine, aici i-aici. **Ce se înțelege prin avantajul terenului propriu și care sînt mijloacele prin care acest avantaj se materializează pe tabela de marcaj ? Întrebări firești, considerăm noi, născute acum, după meciul cu Norvegia, cîștigat „în extremis", după o luptă** epuizantă (pentru jucători și pentru toți de pe margine, inclusiv zecile de mii de supor-

Paul SLĂVESCU

(Continuare în pag. 2-3)

FLORETISTUL SORIN ROCA ÎNTRE DOUĂ „SESIUNI"

Cînd a participat pentru prima dată la Universiadă, în toamna anului 1979, la **Ciudad de Mexico**, mezinul lotului nostru reprezentativ de scrimă, floretistul **Sorin Roca** (19 ani, atunci) era „boboc", cum sînt numiți debutanții în arena universitară.

Și iată-l pe vitorul inginer, după o sesiune fierbinte de încheiere a anului I — susținută în **„orășelul politehnicienilor"**, de pe moderna platformă a **Grozăveștilor**, acolo unde va fi găzduit, în iulie, **„satul Universiadei"** — acum în fața unei alte sesiuni, speciale : întrecerile **Universiadei.** Din vara lui '79 și pînă acum, tînărul floretist sătmărean (născut și crescut în acest oraș de pe Someș, tradițional centru al scrimei românești, unde a început să practice această disciplină olimpică sub îndrumarea cunoscutului animator, antrenorul emerit **Alexandru Csipler**, desăvîrșindu-și apoi pregătirea cu reputatul tehnician **Ștefan Haukler**) s-a transferat la clubul bucureștean **Steaua** și a ajuns titular în echipa națională, antrenor fiindu-i **Iosif Zilahi.**

Scrimer de reală ținută tehnică, **Sorin Roca** constituie unul din elementele de perspectivă pe care s-a bazat federația de specialitate în procesul de întinerire a echipei reprezentative masculine de floretă, alături de **Zsolt Husti, George Oancea** și **Nicolae Ilie**, din vechea echipă rămînînd doar **Petru Kuki**, fost dublu campion mondial de tineret, ajuns acum, la 26 de ani, „veteranul" și căpitanul reprezentativei.

După un sezon promițător, în care a lăsat să se întrevadă că poate reintra în plutonul celor mai bune echipe din lume, formația floretiștilor români se anunță ca o candidată autorizată la medaliile Universiadei de la București.

— p. sl. —

Olanda, Italia, Bulgaria :

GIMNASTE ȘI GIMNAȘTI ROMÂNI ÎN COMPETIȚII INTERNAȚIONALE

La sfîrșitul acestei săptămîni, gimnaste și gimnaști fruntași din țara noastră sînt angajați în numeroase și interesante concursuri internaționale. **Emilia Eberle** și **Marilena Vlădărău** (antrenor **Octavian Belu**), **Rozica Popescu** (antrenoare **Victoria Buruiană**), precum și **Octavian Ionașiu** și **Alexandru Nistor** (antrenor **Dan Grecu**) vor fi prezenți în Olanda la o competiție internațională dotată cu **„Ennia Gold Cup"**, rezervată atît gimnasticii sportive cît și celei ritmice-moderne. Antrenoarea **Atanasia Albu** a deplasat trei gimnaste din lotul reprezentativ la Milano la un important concurs internațional, programat sîmbătă în metropola italiană. Este vorba de **Cristina Grigoraș, Rodica Dunca** și **Dumitrița Turner.** În sfîrșit, **Gabriela Vlădău** și **Mirela Iordoc** vor participa la turneul internațional „Nisipurile de aur", programat sîmbătă și duminică la Varna.